

SCHOTEN

Catherine maakt persoonlijke gedichtjes voor condoléancekaartjes

“De dood is iets kouds, niemand weet goed wat te zeggen of te schrijven”

Een vreselijk traumatische ervaring toen ze vijf was, heeft ertoe geleid dat Catherine Duchesne (30) uit Schoten vandaag persoonlijke gedichtjes schrijft op condoléancekaartjes. “Rond de dood hangt doorgaans iets kouds”, zegt ze. “Niemand weet wat te zeggen, laat staan wat op een kaartje te schrijven.”

De door haar gevreesde periode komt er weer aan. Wat een vrolijke feesttijd zou moeten zijn, is elk jaar opnieuw een horrorperiode voor Catherine. Vijftientig jaar geleden zag ze haar broertje vallen met de fiets, waarna het kind door een vrachtwagen werd overreden.

“Mijn mama was ook getuige van dat drama. Zoiets wens je niemand toe. Zelf besepte ik pas twee jaar later écht wat er gebeurd was en kon ik beginnen huilen om het verlies van mijn broer.”

Op haar zevende verloor Catherine ook haar vriendin aan de gevolgen van een hersentumor en een paar jaar geleden haar opa. “Ja. Op de duur begint een mens te denken dat iedereen die hij of zij graag ziet, wegvat.”

Puzzelstuk

Het overlijden van haar grootvader deed het laatste puzzelstukje op zijn plaats vallen. “Daar gingen we weer. ‘Innige deelneming...’ ‘Veel sterkte...’ Allemaal goed bedoeld, maar het zijn en blijven toch zo’n lege woorden. Je merkt dat ook op de rouwkaartjes. Mensen komen soms niet verder dan dat ze hun naam neerkrabbelen.”

Zo begon Catherine aan een nieuwe bezigheid in haar leven. “Ik ben gedichten op rouwkaartjes beginnen schrijven, puur door in mijn eigen gevoelens te graven. Achteraf kreeg ik geregeld dezelfde reacties: ‘Dat is nu echt wat ik wilde zeggen. Hoe komt het dat jij dat zo goed kan? Jij weet altijd

Catherine Duchesne brengt troost met eigen teksten. FOTO DIRK KERSTENS

perfect wat je erop moet zetten.” Als kind schreef Catherine graag gedichtjes en ze studeerde ook voor tolk. “Ik ben dus wel al even met taal bezig.”

Duurzaam

De eerste vier setjes op boomvrij papier zijn er intussen al 15 geworden. “Ah ja, ik ben een en al duurzaamheid. De kaartjes zijn gemaakt van landbouwafval.” En wat met de enveloppes, die doorgaans toch snel in de vuilnisbak belanden? “De mijne niet”, lacht

ze.” In het papier van de enveloppes zitten zaadjes van Europese wildebloemetjes, die je kan planten. “De eerste keer dat ik dat uitprobeerde, was ik heel zenuwachtig. En dan zag ik daar plots dat eerste groene kopje uitschieten. Ik was door het dolle heen.”

Kalender

Catherines initiatief loopt als een trein. Veel mensen komen haar ook vragen om iets te maken voor een verjaardag of een huwelijk.

“Uitzonderlijk zal ik dat wel doen. Maar dat is niet de essentie. Ik heb nog zoveel ideeën in mijn hoofd, zoals een kalender voor dierbaren die je zelf verloren hebt of dierbaren die een kindje verloren hebben. Die momenten wil en mag je niet vergeten. Een kaartje sturen, helpt daarbij. De schoonheid van wat er in het leven zit, moet er op de een of andere manier terug uitkomen.”

Catherine heeft het wel moeilijk

Catherine Duchesne

Troostbrenger

“Mijn enveloppes smijt je best niet zomaar weg. Er komen plantjes uit voort.”

Ik glimlach
naar de sterren
en zwaai
naar de maan

want als we daarboven
echt verder bestaan

dan fonkel
en schitter jij
zo sprankelend
neer op mij

dat ik je
wil laten weten
ik zal je nooit
vergeten.

met het commercialiseren van haar kaartjes. “Het blijft een delicaat onderwerp. Hoe verkoop je zoiets? Want ik wil de warmte niet wegnemen.” Gemiddeld vraagt ze zes euro. Voor een kaartje mét persoonlijk gedicht, de enveloppe en een instructiekaartje hoe die enveloppe te planten. De kaarten zijn online te koop en in een paar fysieke winkels.

Ⓛ <http://www.duchesnecatherine.com/>

SASKIA CASTELYN